

MEZŐSÉGI HIRLAP

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI KÖZLÖNY.

Előfizetési árak:
Egész évre 6 korona — fillér.
Fél évre 3 korona — fillér.
Negyed évre 1 korona 50 fillér.
Egyes szám ára — korona 24 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó:
DR. HAJDU DEZSŐ
ÜGYVÉD, MOCs.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Mocs.
Hirdetéseket mérsékelt díjszabás szerint közöl
a kiadóhivatal.
Kéziratot vissza nem adunk.

MEGJELENIK MINDEN MÁSODIK VASÁRNAP.

Temetőink.

Valamikor, nem is olyan régen oda nyilatkozott egyik mezősi notabilitás, hogy olyan vidéki központon, mint a miénk azért sincsen jogosultsága a sajtóterméknek, mert penna hegyére való tárgy nem igen akad. Ha ez a lapidáris lélek jelen sorainkat szives figyelmével megtiszteli, bizonyára önelégülten hümmönt s bajusz alatt így szól: „Lám hogy igazam volt. Egy esztendő alatt kifogyott a szellemi abrak, mert a kis hamis (ez mi volnánk) a kegyelet helyén, a néma sírok között, a mezősi temetőkben csavarog. Legyen csak nyugodt, kissé türelmes is a mi jóakarónk. Jöjjön csak velünk s átni fogja, hogy a mezősi temetők sirhantjai között nem tárgyat keresünk, hanem a kegyelet és közegészségügy kíváncsi után kutatunk.

Valóban úgy áll a dolog, hogy nálunk töméntelenül sok a helyi különbség. Itt minden mezősi, még a temető is. Tessék bejárni a mezősi falvak határát. Alig akad néhány telek, melyeken sirhantok ne domborodnának. Ez helyén van a kötött és tágas birtokoknál. Oda tér pihenni a tulajdonos, hová lelke vonzza s utolsó kívá-

ságát megédesíti az a gondolat, hogy övének kegyeletes könnye öntözi, a szeretet ülteti sirhantjára a virágokat s pár emberöltő alatt családi temető lesz az a hely, hová a családapa, — anya koporsóját lebocsá tották.

Más elbírálás alá jön e tekintetben a vagyontalan, vagy a pár négyszögletes telkek lakóinak eljárása.

Itt a mezősen sok esetben ez apró belsőségek tulajdonosai is temetőül használják a jelzett darabka földet

Mit keres hát a családi sirbolt az arasznyi telkeken? Azokon a telkeken, melyeket számtalan esetben a futó-lakó zsellér, szőlőpásztor, hajtó, honnan a gondolat, hogy ott hantolja el övét, honnan egy két rövid év leforgása alatt mérföldekre dobhatja a megélhetés gondja?

Csodálatos valami, igazán mezősi tempó, hogy ilyen dolgok a hatóság előzetes beleegyezése nélkül előfordulhatnak. Mert lehetetlen, hogy az illetékes hatóság engedélyével történék ez.

Krematoriumot nem kérünk a mezősi boldogultak számára, hanem pár lányi temetőhelyet kinek-kinek a temető kertben.

Ezt a kegyelet nevében kérjük, hogy a zug sirhantocskákat ne földszintelhesse a telektulajdonos kénye-kedve, hogy az innen elszakadott szegény osztály gyermeke is mindig tudhassa, melyik temetőben, hol alussza csendes álmait, kit ő eltémetett.

Az egészségügy szempontjából is fel kell emelnünk szavunkat.

Ha izolált terület a temető, akkor pár meternyire a lakóháztól minden hatósági felügyelet nélkül nem lehet szabad keze senkinek az önkényes temetkezésre.

Ha a nagy távolság okából tanyák népe kivételt kell is hogy képezzen, gondja legyen az előjáróságoknak, hogy a fenálló óvintézkedések betartásával történhessék ez is.

Ezzel kapcsolatos mondanivalónk még az, hogy a vázolt anomáliát az a körülmény szüli — legtöbb esetben — mert a mezősen ritka a köztemető. Felekezeti tulajdonai tehát, melyeknél felekezeti szempontok és szokások az irányadók. Feltéve, hogy valamelyik község egy felekezetnek a tagja, melynek papja merev álláspontot foglal el, nem-e jöhet létre az a sajnálatos eset, — de csak itt nálunk, — hogy honfitársunknak az édes háza földjéből nem jut pár lábnyira sirhely?

A „Mezősi Hírlap“ tárczája.

A levél.

— Egy asszony naplójából. —

Sohase mondhatom, hogy Gusztáv bácsi valami nyájasan tudta volna fogadni szegényebb rokonait, meglehet, az tartóztatta vissza, hogy indulatos ember volt, hirtelen haragu és egy kissé kevély — de én mégis évek óta pontosan megjelentem a Gusztáv napra. Tudtam, hogy szükség van rám, a vendég igen sok, a néni beteges, és leány nincs a háznál.

Nem hagyott éppen minden nélkül szegény férjem, mert ott voltak a „Részvét gyöngyök“ és „Rozmaringszálak kedveseim sirján“ egy-egy jó fokos kötetben és maradt még egy csomó bucsuztató és szívbéli vigasz a kesergők számára kiadatlanul (csak tudnék kiadót találni!), de bizony nagy nyomorúsággal rakosgattam egyik napot a másikhoz. Csekély nyugdíjamból

a szállásomat csak hogy kifizethettem, s így ünnep volt előttem a bácsi névestéje, mely sokszor két-három napig eltartott.

Alispán, főszolgabíró, a méltóságos prépost, de a ki csak jöhetett, oda bizony eljött örömmel. A városi cigányokat hozattuk ki mindig, s a híres pohárköszöntő Duda Pál is már két nappal előbb beállított, hogy Gusztáv bácsival megbeszéljék a legszebb mondásokat.

Én a néniem már előre elmondogattam, mert nagy hangon szavaltta Duda ur a beszédeit (ezért is nevezték Dudának), hogy mi lesz az alispánra: „Korunk Kátója“, a prépost urra: „Gyémánt kebel“, a főszolgabíróra: „Megközelíthetlen“ és a bácsira: „Brutus, a római.“

Tudtam, hogy a mostani névnap nem lesz olyan, mint a többi volt.

Óh, a szerencsétlenség egyetlen házat is el nem kerül!

Kikerestem a „Rozmaringszálak“-ból egy szép verset, azt leírtam miniszterpapi-

rosra, s gondoltam, hogy a bácsiakat valamivel én is meglepem. Magam is sirtam rajta, pedig nekem a jó Isten gyermekeit nem adott.

Embernek sorsa, tudd meg: könnyűvel élni, könnyűvel, mely a szív mélyéből fakad, Szeretni forrón! siron túl remélni — Scilla s Karibdis itt bőven akad; Akadtam én is síra — örök bánat! Gyilkos ellenség jobban meg nem támad, Mint a zöld halmon — hideg tetemed, Rám nem mosolygó lezárt két szemed!

Siettem, s egész uton válogattam a szebb sorokat, főképp a kiadatlanokból.

Gusztáv bácsi éppen a méhesből jött be, mikor a folyosóra léptem. El kellett magam nevetni, hogy láttam földagadt arcát, pedig tudtam, mekkora szomorúság van a háznál, de az orra olyan különösen állt, s az alsó ajka úgy lefittyent, hogy ha megöltek volna, se állhattam volna nevetés nélkül.

— Éredj, te bolond! Hát van ezen nevetni való?

A néni is kijött, s az is nevetett.

Abban se bizakodjunk, hogy a felekezetek adott esetekben bizonyos összeg ellenében más vallásuaknak adnak sirhelyet, vagy a szegények számára kijelölnek valami eldugott, zord, utálatos szögletet.

E nemtörődomséggel a községek nyítanak utat a visszaélésre.

Szegény ember oda kénytelen eltemetni övét, hová lehet, mert a gyász óráiban is kevés a pénze s még ideje sincs a sok utánjárásra.

Annyi joga kell hogy legyen a mezőség páriáinak is, hogy bár a temető hely kérdése miatt ne fájjon a feje.

A köztemetők beállítása, fentartása, a községek kötelessége. Oda utaljuk mi is a vázolt jelenségeket s azoknak a szükséghez mért felkarolását, a hiányok pótlását, a visszaélések kiküszöbölését a községi előljáróságok szíves figyelmébe ajánljuk.

Egy javaslat.

A mezőségi birtokosok figyelmébe ajánljuk a következő sorokat. Kis dolog ugyan, de a magyarság ügyét van hivatva szolgálni, ezért feltétlen figyelmet érdemel. Elvégre egész életünk ilyen mikroszkopikus dolgokból alakul ki, a melyek bizonyos terv szerint véghezvive, — miként a mozaik — egységes képet mutatnak.

Egyik mezőségi gazda azt hozza javaslatba, hogy a birtokosok gazdaságukban a belső felügyeletre és könyvelésre végzett, de állásban még nem lévő tanítókat alkalmazzanak. Ezen tanítók a felügyelet és könyvelés mellett a gazdasági cselédek gyermekeit naponta 4 órán át oktatásban, különösen pedig a magyar nyelv tanításában részesítenék.

Indokolja pedig ezen javaslatát azzal, hogy a Mezőségen többségben az oláhok vannak, s a Mezőség legtöbb helyén a köznép oláhlul beszél. Hiába hoznak magyar cselédeket, ez okvetlen eloláhosodik, ha a letelepülés után gondviselés és oktatás alá nem veszik, mert a gyermekek mindig oláh szót hallván, — maguk is

oláhlul beszélnek idővel, úgy hogy már az első nemzedék elvész a magyarságra nézve.

Ekként a telepítés, — kellő oktatás hiján — a románságot fogja gyarapítani, és a magyarságot apasztani.

Ennek a megakadályozására tanítóknak fenti módon való alkalmazása volna a leghathatósabb. — Ezzel egyéb célt is szolgálhatnak. — Nevézetesen szegény, állás nélküli tanítóknak, a megélhetést megkönnyítenék addig, míg állásba jutnak. De meg alkalom és mód adatnék, hogy a nem magyar anyanyelvű cselédgyermek is megtanulhatnának magyarul.

„Én a tanító alkalmazását — írja az illető gazda — sikerrel gyakoroltam és fogom gyakorolni, bár gazdag nem vagyok. De még azt is megsugom, hogy csak egy kissé ambitiosus és kötelességtudó tanító; 15 frt fizetés és teljes ellátás mellett, — igen szépen hasznomra vált, anélkül, hogy valamelyes áldozatomba került volna.”

Sok hasznos tanulságot vonhatunk le ezen pár sorból. Látjuk először is, hogy kevés, vagy éppen semmi áldozattal sokat lehet tenni a magyarság érdekében. Azt is meg lehet állapítani, hogy a birtokosság az, a ki éppen a legtöbbet tehet, csak éppen a karját kell kinyújtani. Meggyőződhetünk arról is, hogy vannak módok a magyarság megvédésére és terjesztésére, csak egy parányi jó akarat szükséges. S örömmel látjuk azt is, hogy vannak mégis már a Mezőségen, a kik „csendes munkával dolgoznak a magyar faj fentartásán.”

A táncoló dervisek egyik kezüket az ég felé, — a másikat a föld felé tartják, a midőn vallásos táncaikat végzik. Jelképezik ezzel azt, hogy a mit az ember az Istentől kap, — abból másoknak is kell juttatnia. Kövessük mi is ezt az erkölcsi tanítást, s tegyünk valamit ezért a magyar földért, a melyből élünk, a mely bennünket táplál.

HÍR K.

Mocs, 1907. szeptember hó 26

— **Áthelyezés.** A m. kir. igazságügyminiszter Friedl Frigyes mócsi kir. telekkönyvvezetőt, a bánffihunyadi járásbíróshoz

nem tudott többet. Lenézett a földre és nagyokat sóhajtott.

Mily gazdagok voltak, mennyi földjük, lovuk, ökrük, juhnyájuk, mekkora gyümölcsös kertjük — és Isten nem hagyta, hogy nyugodtan élvezhessék! Nem voltak pedig rossz emberek, csak a bácsi nem birt az indulatosságával. Azt akarta, hogy neki senki ellent ne mondjon.

De Sándor, a fia, egy szegény lányt szeretett meg, ki nem illett volna a gazdag Kunváry családba.

Hogy tegye azt egy gazdag, előkelő uraság, kihez a megye színe-java jár, hogy egy özvegy ispánné leányát egyszer csak a fényes palotába beereszsze, s azt mondja neki menyem!

Eljött a Gusztáv este.

Minden készen volt. A sültjeink nagy-szerűek, a tortáink pompásak, de még őzet is kaptunk.

Már nyolc óra. De vendég sehol.

helyezte át. Bár őszinte szívünkben sajnáljuk eltávozását, mert egy igen derék uri embert és előzékeny hivatalnokot veszünk el áthelyezése folytán, de még őszintébb szívünkben gratulálunk az áthelyezéshez, mert régi vágya teljesült, tekintve, hogy patriájába fog visszatérni.

— **Lemondás.** Dr. Róth Kálmán magyarfrátai orvos a napokban beadta körorvosi állásáról való lemondását. Ezzel megint a régi állapotba esik vissza a Mezőség közegészség ügye. Kíváncsinos volna a körorvosi fizetés felemelése, mert a jelenlegi fizetés mellett nem képes egy orvos állásának megfelelőleg megélni. Már pedig nagy érdeke a járásnak, hogy legalább a magyarfrátai körorvosi állás be legyen töltve, ha már a palatkai állandóan betöltetlen van.

— **Barcsay ünnepély.** Kozmatelkén Barcsay Ákos erdélyi fejedelem emlékeztetése síremléket emeltek. Ezen síremlék átadása ünnepély keretében történik, a melyre szeptember hó 29-én fog megtartatni a következő programmal: 1. Hymnusz 2. Dózsa Endre alispán átadja az emlékoszlopot a községnek. 3. Felszeghy Dezső alkalmi költeményét szavalja a kolozsvári színház egyik tagja. 4. A szobor megáldása. 5. Szózat.

— **Körjegyző irodák megvizsgálása.** A mócsi járásban Gaál Jenő főszolgabíró a körjegyzői irodákat a jövő hét folyamán megvizsgálja, s azután október 10-től kezdődőleg 4 heti szabadságra fog menni.

— **A pécsi borkiállítás kitüntetésel.** A pécsi iparkiállítás borkiállítási zsürije most hirdette ki a jutalmakat, amelyekből három az Erdélyi részekbe jutott. A kiállítási aranyéremmel kitüntették Forek Rezsőt Szászsebesről, Ratzky Ágostont Megyesről, Moldován József kolozsvári kereskedő borait pedig kiállítási eüstéremmel jutalmazta a zsüri.

— **A Székely kiállítás.** A sepsiszentgyörgyi Székely kiállítás mind nagyobb terjedelműnek ígérkezik. A kiállításon részvesznek Háromszék, Csik, Udvarhely, Brassó, Kisküküllő vármegyék nagyobb kollekciókkal. Ugyan e vármegyék kisgazdái hétszáz darab lovat és szarvasmarhát mutatnak be. A székely kirendeltség eddigi működésének gazdasági eredményeit szintén nagyobb

— Hozzatok hát egy tükröt — kiáltott a bácsi.

A cselédek csak a konyha ajtajából mertek kacagni, de a bácsit is egyszerre elfogta a nevetés — és hullottak a nagy, öreg könyei.

— Juliska — szólt odabenn a néni engemet megsimogatva — tudod-e, most mit tettél?

— Jaj, nem akartam.

— De Isten adta a boldogságodat. Gusztáv bátyád fél esztendeje, hogy el nem mosolyodott. Azt hittem már, hogy belétébolyodik.

Ennek a nevetésnek köszönhettem, hogy mind a bácsi mind a néni igen szívesen fogadtak. Szinte várták, hogy nevetessem meg.

Ami eszembe jutott a diákokról, meg a cigányokról és a katonákról, mindent elmondtam, de Gusztáv bácsi csak simogatta a széles, ráncos homlokát, hanem nevetni

— Bácsi — kérdem, — beereszszem a cigányokat, itt vannak

— Kinek? — mordult rám a nagytermetes ember.

Kilenc óra — de senki. Hol vannak a régiek?

Kívül a kerítésen ott álltak a parasztok, de hintó, kocsik egy se jött még.

Fáztam ijedtemben, hogy mi lesz itt.

A bácsi ott járt kelt a terített asztal körül és minden percben várhattam, hogy egyszer csak csörömpölni fognak a poharak és tányérok.

Elszavaltam magamban, hogy

„Embernek sorsa, tudd meg! könnyvel élni”, hanem nem merészeltem elő a Rozmaringommal.

Mi lesz itt, Istenem?!

Óh, mennyivel boldogabb voltam én, holott alig birtam megkeresni a mindennapit. Arra gondoltam, hogy átfutok a papért, jegyzőért, s valakit mégis hozok.

gyűjtemény keretében tárja fel. A kiállításra eddig 8300 korona van együtt díjakra, amiből lovak díjazására 2000 koronát, szarvasmarhák, juhok, sertések és baromfiak díjazására 4300 koronát, termény és gyümölcsre 2000 koronát fordítanak. Lesznek továbbá állami arany, ezüst és bronzérmek. A kiállítást szeptember hó 29-én nyitják meg és nagy előkészületeket tesznek. Darányi földművelésügyi miniszter fogadtatására, ki, hogy a székely kirendeltség sikereiről személyesen szerezzen meggyőződést, leutazik a kiállítás megtekintésére.

— **A mezőszéki tanítók gyűlése.** A marostordamegyei Általános Tanítótestület Mezőszéki Köre őszi gyűlését Mezősámsondon az állami iskolában f. évi okt. hó 15-én tartja meg, melyre a t. tagok és tanügybarátok tisztelettel meghívotnak. A gyűlés kezdete d. e. fél 10 órakor. Tárgysorozat: Gyakorlati tanítást tart az I. osztályban az irvaolvasásból Hangodi István helybeli áll. tanító Gábel Jakab módszere szerint. Bizottságok kiküldése. Himnusz. Éneklés a tanítótestület. Elnöki megnyitó beszéd. Tartja Bánya András feketel. ev. ref. tanító, kör. elnök. Elnöki előterjesztések. A múlt gyűlés jegyzőkönyvének hitelesítése. Felolvasást tart: Oláh-Báthori Anna, mezőbánd áll. isk. tanítónő. Értekezést tart: Kal Albert mezőszéki áll. isk. ig. tanító — a Fogyasztási és értékesítő szövetkezetek című tételtől.

— **A posta jubileuma.** Szeptember 7-én volt negyven esztendeje annak, hogy Magyarországon a postakezelést az állam átvette. Az állam ugyanis 1867. szept. 7-én megváltotta a postaintézményt a magánvállalkozóktól. Hogy ennek az állami intézkedésnek minő nagy jelentősége volt akkor a gazdasági életre, azt vázolni felesleges, valamint azt sem lehet eléggé méltányolni, amit ma végez a magyar posta. Tagadhatatlan, s ezt a külföld is elismerte, hogy a postaintézményünk ma a legelső a világon. Örömmel üdvözljük postánkat negyven éves állami működése évfordulója alkalmából.

— **Katonák az aratásnál.** A megye alispáni hivatalához érdekes leirat jött tegnap a honvédelmi minisztériumból. Arról van szó benne, hogy a honvédelmi miniszter már a jövő nyáron katonákkal

akar segíteni a gazdáknak az aratásnál. Megnyilvánul a miniszterben az a jóakarát is, hogy közelebb általánosan szabadságot fogja adni a katonák, akire aratási munka vár. E szempontokból a leiratban felszólítják az alispáni hivatalt, hogy terjesszen be kimutatást arról, hogy mely vidéken mikor van az aratás.

— Az erdélyi részli gazdák szervezkedése

Az Erdélyi részli Gazdasági Egyesület nemrégiben elhatározta, hogy főleg az erdélyi részli pusztuló magyarság érdekében fokozottabb munkálkodást fog kifejteni. Az egyesület e végből a Királyhágón tuli részek különböző helyein képviselőseket szervez.

Szám: 5411—1907. tk.

Hirdetmény.

A m. kir. igazságügyminiszter 1905. évi augusztus hó 9. napján 24206/I. M. 1905. I. sz. a. elrendelte, hogy a mocsai kir. bírósághoz tartozó Uzdiszentpéter község telekjegyzőkönyveibe felvett mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. t. c. az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás és ezzel kapcsolatban a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítése fogantatossá válik.

E célból a helyszíni eljárás a nevezett községben **1907. évi november hó 4. ik napján** fog kezdődni.

Ennélfogva felhívotnak:

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel,

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t. c. 15—18 és az 1889. XXVIII. t. c. 5, 6, 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy odahassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos, az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogait ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek; és

— Tudnátok-e azt a nótát, hogy...

A cigányok eltalálták a Sándor nótáját. Ki találta ereszteti a száján: „Óh, fiam, nem tudtál te eljönni? Vedd el, akit szeretsz, csak hozzon az Isten!”

En már rég meg ösmertem Sándort, aki ott ült paraszt ruhába öltözve a parasztok közt, s ott volt mellette a felesége is, egy gyönyörű szőke asszony, paraszti ruhában s sokszor törülgette a könyeit — mikor föláll egyszer a magas sugar ember és szól:

— Édes apám!

— Fiam, rossz, rossz gyermek! — ugrott ki az asztal mellől a bácsi és szorította karjai közé a hazakerült Sándort, kit haragjában, amikor megtudta, hogy a szegény leányt elvette, puskával kergetett ki az udvarról — fiam, kedves fiam!

Sok szép névestét értem meg a bácsinál, hanem ennél szebbet, vidámabbat egyet sem.

3. azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszünt egyéb jog van nyilvántartásilag bejegyezve, úgy szintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.

Mocs, 1907. szept. 25.

Torday Sándor,
kir. jbiró.

Szám 5412—1907. tkiv.

Hirdetmény.

Ombuz község telekkönyve tagosítás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendeletre képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. t. c., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatossá válik.

E célból az átalakítási munkát hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben **1907. évi november hó 11. ik napján** fog kezdődni.

Ennélfogva felszólítotnak:

1. az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netáni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítás után a téves átvezetésből eredhetők kifogásokat jöhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

3. mindazok, a kik valamely tagosításhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t. c. 15—18 és az 1889. XXVIII. t. c. 5, 6, 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben javaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek; és

4. azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszünt egyéb jog van nyilvántartásilag bejegyezve, ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.

Mocs, 1907. évi szeptember 25-én.

Torday Sándor
kir. jbiró.

A mocsai kir. járásbíró, tkvi. hatóságától.

Szám 4000—1907. tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A mocsai kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy dr. Fenyő Béla kolozsvári ügyvéd által képviselt Török Sándor

— Levelet hoztam — állított meg a kapajtóban egy ácsorgó paraszt.

— Kinek?

— A nagyságos urnak.

— Te, ki az, mi az? Hozzatok ide azt az embert! — rikoltzott a bácsi a folyosóról.

S ő maga is szaladt az ember elé.

— Sándor! — hörögte a bácsi, s majd szétszaggatta a levelet, mint ki akarta és nem tudta kibontani jól.

Ilyen zokogást, kiabálást soha sem hallottam.

— Terka te, nézd, Sándor él — szaladt a levéllel a bácsi Terka nénihez. A fiad, a fiu! — köszönöm!

Hol az Istennek, köszönte, hol a fiának, hogy még egyszer láthatja a fia betűit.

Be kellett hívunk a parasztokat. Oda ültette őket az asztal mellé.

Egyszer csak a cigányok is ott termettek.

Huzzátok a régi jó nótákat.

dor végrehajthatónak Bajer Antalné s. ü. Kalmár Róza magyarszováthi, jelenben szászrégeni lakos elleni 957 K. 24 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kolozsvári kir. törvényszék és a mocsai kir. bíróság területén levő Magyarszováth község határán fekvő és a felső szováti 231 sz. j. vben A. t. l. dsz 54, 54, 56, 57. hrsz. a. felvett egész kert és kőházra összesen 3843 korona, mint ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1907. évi november hó 28-ik napjának d. e. 10 órákor** Magyarszováth községben a község házában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak minden egyes ingatlan kikiáltási árának 10% át készpénzben vagy ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál leendő előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Mocs, 1907. július 26-án.

A kir. járásbíró mint telekvi. hatóság.

Torday Sándor,
kir. jbiró.

Szám 5063 -- 1907. tkvi.

Hirdetmény.

Budatelke községre nézve az 1892. XXIX. t. c. értelmében a tényleges birtokosok tulajdonjogának a telekjegyzőkönyvekbe való bejegyzése és a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbitése iránti eljárás befejeztétven, ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t. c. 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t. c. 5 és 6 §-aiban és az 1891. XVI. t. c. 15. §-a) pontjában foglalt kiegészítéseit és — vala-

mint az 1889. XXXVIII. t. c. 7. §-a és az 1891. XVI. t. c. 15. §-b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t. c. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis az **1908. évi április hó 5-ik napjáig** bezárólag a telekvi. hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlési ke eset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1836. XXIX. t. c. 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1908. évi április hó 5-ik napjáig** bezárólag a telekvi. hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, akik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az eljárás s ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik — ide értve azokat is, kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXVIII. t. c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeiket a telekvi. hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1908. évi április hó 5-ik napjáig** bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltá után az említett bejegyzéseket csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a kiküldött eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egy szersmind egyszerű másolatokat is csato-

tak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekvi. hatóságnál átvehetik.

A kir. járásbíró, mint telekvi. hatóság.

Mocs, 1907. szeptember 9-én.

Torday Sándor,
kir. jbiró.

Nagysármási járás főszolgabírája.

Sz. 381—907.

Pályázati hirdetmény.

Kolozsvármegye nagysármási járásához tartozó budatelkei körjegyzői állásnak választás útján leendő betöltésére pályázatot hirdetek

A körjegyzői állás javadalmazása:

évi fizetés	1600 korona,
iroktartási átalány	300 „
lakáspénz	120 „
szolgatartási átalány	160 „
küldönc tartásra	130 „
utazási átalány	300 „
iroda átalány	120 „

Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. c. 6. §, illetve az 1900. évi XX. t. c. 3. §-ban megkívánt minősítéseket és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket **folyó évi október hó 25-ik** hozzám — felettes hatóságuk útján — annál is inkább nyújtsák be, mert a később érkezetteket figyelembe venni nem fogom.

A választást a körjegyzőség székhelyén, Budatelke községében a körjegyzői irodában **folyó évi november hó 12-én d. e. 10 órákor** fogom megtartani.

Nagysármás, 1907. év október hó 24-én.

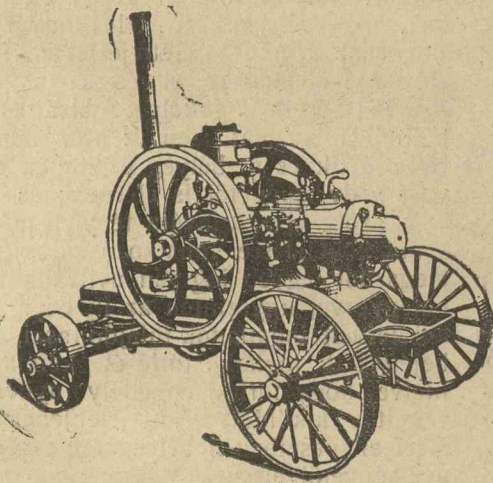
Veszprémi Antal
főszolgabíró.

Eredeti svédgyártmányu

Bolinders nyersolajmotorok és nyersolajlokomobilok.

RUNDLÖF SZABADALMA.

Ezernél több üzemben! — Ezernél több üzemben!

Üzemük a létező **legolcsóbb, legmegbízhatóbb.** Szerkezetük szabatos, könnyen érthető, könnyen hozzáférhető, a por elől védve van.

Kezeléshez nem kell gépész.

Megindítás után nem kell felügyelet.

Pénzügyőri ellenőrzés nincsen.

Bármely üzemhez és bárhol használhatók.

Motorok 3-tól 100 lóerőig és feljebb.

Lokomobilok 5-től 20 lóerőig.

Szakszerű felvilágosításokkal, árjegyzékkel, ajánlattal és referenciákkal kívánatra díjmentesen szolgál:

Schvarcz József és Tarsa,

gépraktár és műszaki iroda.

BUDAPEST, V., Váci-körút 26. szám.

Távirati czim: **USZÓ Budapest.**

AGRARIA

Magyar Gépforgalmi Részv. Társ.

Benzinmotorok

Benzincséplők

Malomberendezések stb.

Kérjen minden gazda

árjegyzéket

Levélczim:

„AGRARIA” Budapest, Váci-út 2.